

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 2T/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010042
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Repková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717010042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. decembra 2017, v trestnej veci obžalovaného Y. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona, samosudkyňou Mgr. Gabrielou Repkovou, takto

rozhodol:

obžalovaný Y. N., nar. XX.XX.XXXX v B. Z., trvale bytom M. XX, adresa na doručovanie písomností M. XX, okres B. Z.,

je vinný, že

hoci bol ako otec mal. W. N., nar. XX.XX.XXXX, povinný podľa Zákona o rodine, ako aj na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 11P/69/2014, zo dňa 28.05.2014, právoplatného dňom 16.06.2014, prispievať na jeho výživu po 150,- Eur mesačne, ktoré mal posilať vždy do 15-teho dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa Z. trvale bytom Y. L., W. XXX/X, okres B., t.č. adresa na doručovanie písomností V., túto povinnosť neplnil vôbec, a to ani v mieste bydliska dieťaťa, bývajúceho s matkou, ani na inom mieste a tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal tak, že aj keď bol samostatne zárobkovo činnou osobou, odo dňa 01.12.2006, na základe živnostenského oprávnenia s rôznym predmetom podnikania, zo svojich príjmov výživné neplatil vôbec, v kritickej dobe nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi, čím mu za obdobie od januára 2016 najmenej do konca novembra 2017, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 3.450,- Eur,

tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/216/2015, zo dňa 30.11.2015, právoplatným dňom 30.12.2015, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák..

Za to sa
odsudzuje

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, na trest 15 (slovom: pätnásť) mesiacov odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici podal na obžalovaného Y. N. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Dňa 19.12.2017 súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky k tomu, aby súd mohol takto konať.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne-poškodenej Y. T., prečítaním rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica o výživnom sp. zn. 11P/69/2014-9, rodným listom dieťaťa, trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/216/2015-45, správami z úradu práce soc. vecí a rodiny Považská Bystrica, z Daňového úradu Považská Bystrica, zo sociálnej poisťovne, prehľadom exekučných konaní vedených na Okresnom súde Považská Bystrica, správou o povesti z T., výpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov a oboznámením s ostatným spisovým materiálom.

Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že je si vedomý vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi Marekovi a je si tiež vedomý dlhu, ktorý má a ktorý chce zaplatiť.

Svedok - poškodený Z.. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným nie je v kontakte, ten jej a ani dieťaťu nijako neprispieva na výživu, vôbec sa o nich nezaujíma. Dlh na výživnom za obdobie uvedené v obžalobe do dnešného dňa neuhradil ani sčasti.

Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný je živnostník, pracuje na stavbách v J. republike, doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný a dvakrát riešený pre priestupok. Podľa rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/69/2014-9 zo dňa 28.05.2014, právoplatného dňa 16.06.2014, bol zaviazaný prispievať výživným na mal. Marka v sume 150,-Eur mesačne k rukám matky maloletého. V mieste bydliska nie sú na neho sťažnosti.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo na základe zákona.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovanej.

Konanie obžalovaného uvedené skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, súd posúdil ako konanie, ktorým obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Súd pritom vychádzal jednak z výpovede obžalovaného v rámci prípravného konania, keď uviedol, že si je vedomý svojho dlhu na výživnom ako aj z výpovedí svedkov, matky jeho dieťaťa W., ktorá uviedla, že obžalovaný výživné riadne neplatí. Vychádzajúc z týchto výpovedí a zadovážených listinných dôkazov súd dlžnú sumu na výživnom za obdobie od januára 2016 najmenej do konca novembra 2017, vrátane, ustálil na sumu 3.450,-Eur.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a výmery prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako i možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliada na to, že trest má okrem iného zabezpečiť v prvom rade ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu bráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho nápravu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne má na trest aj preventívny charakter v tom, že iných odradí od páchania trestných činov.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, ak sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu. Podľa písm. b), so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenia sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd pri ukladaní trestu zhodnotil všetky okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj činu, ktorý spáchal a dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je potrebný výkon trestu odňatia slobody a preto mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsudku, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chyba (§ 307 Tr. por.).

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).